12
SAFRANBOLU'DA EĞİTİM VE ÖĞRETİM

Safranbolu'da eğitim ve öğretim konuları, çok eski dönemlerden beri hep ön planda tutulmuştur. Cumhuriyet'ten önceki dönemlerde sosyal ve ekonomik açıdan olduğu kadar Safranbolu, mektepleri ve medreseleriyle eğitim ve öğretim alanında da önemli bir merkezdir. Tarihsel Şehir kesimindeki, daha sonraları "*Tabahna Mektebi"* adını alacak olan Süleyman Paşa Medresesinden (Belediyenin Muallimler Birliği adıyla, 2015'te yeniden yaptığı bina), 1332 yılında Safranbolu'yu ziyaret eden ünlü gezgin İbni BATTUTA seyahatnamesinde bile söz edilmesi çok anlamlıdır. Nitekim, aynı medresenin, Candaroğulları döneminde ve Osmanlıların ilk zamanlarında, Konya'daki medreseler kadar ünlü olduğu dile getirilmiştir ([1]).

► OKUMAYA VERİLEN ÖNEM VE DEĞER

Safranbolu'nun, çocukların 4 yaşında, 4 aylık, 10 günlük iken *"mektebe başlatma"* olarak adlandırılan bir geleneği vardır. Bu geleneğin kökleri Osmanlı dönemine ve *"mahalle mektepleri*"ne kadar uzanmakla beraber, mahalle mektepleri tarihe karışmış da olsa, Cumhuriyet döneminde de bu gelenek, uzun yıllar devam etmiştir.

Okula başlatma, 4 yaş, 4 ay, 10 güne ulaşan çocuğun, bir hocanın ya da okumuş ve saygın bir kişinin önünde *"besmele"* çekmesi ve onun hayır dualarını alması töreni olarak tanımlanabilir. Edilen dua, çocuğun okuması; anasına babasına ve vatanına hayırlı bir kişi olarak yetişmesi içindir. ([2])

Okumuş, bilgili kişiler Safranbolu'da hep takdir ve saygı görmüşlerdir. Eskiden büyükler, *"benim oğlum okuyacak, Kale'ye katip olacak*" veya "*benim oğlum okuyup, büyük adam olacak"* diyerek çocuklarını sevip okşarlar; öyle olmalarını dilerlerdi. Kale'de katiplik, Kale'deki Hükümet Konağı'nda memur olarak çalışmak anlamınadır.

Bu anlayış ve davranış biçimlerinin etkisiyle de olsa gerek, Safranbolu'da okuma yazma bilen kişiler oransal olarak, hep Türkiye ortalamasının çok üstünde olmuştur. Özellikle, Türkiye'de kadınların okuma yazma oranının % 5 dolaylarında olduğu Cumhuriyetin ilk yıllarında, Safranbolu'da bu oran, birkaç kat daha fazladır. Bu, erkek çocukları okumaya özendirirken, kız çocuklarının da okuldan yoksun bırakılmadığının göstergesidir.

1928 yılındaki Harf Devrimi ve Millet Mekteplerinin açılmasıyla, kızlar ve kadınlar dahil, Safranbolu'da okuma yazma bilmeyenlerin yok denecek kadar azaldığı söylenir. 1940'lı yıllarda, kızlara biçki-dikiş öğretimi için Mescit semtinde, ilkokul üstü sanat okulu da öğretime açılmıştır.

([1]) 1950'li yılların sonlarında Safranbolu'ya gelmiş olan Ord.Prof. Vasfi Raşit SEVİĞ'in görüşü olarak, Avukat Şemsettin AYKOL'dan öğrenilmiştir.

([2]) Yakın komşuları ve akrabaları Muslubeyoğlu Mustafa AYKOL'un annesi Zekiye Teyze ile eşi Mürüvvet Teyze önünde "besmele çekmesi", yani mektebe başlatılması, bu satırların yazarının geriye dönük en eski anısını oluşturur. (Doğum tarihine göre,*Mart/1942 ayında yapılmış olmalıdır)*

Cumhuriyet döneminde, tüm kız ve erkek çocuklar okula gönderilmiş ve 5 sınıflı ilkokulun bitirilmesi amaçlanmıştır. Safranbolu'da bir kişinin yetenekleri söz konusu olduğunda *"o beşi bitütü, her şeyi bülü*" denirdi.

En ünlü okul, Kalealtı İlkokulu'ydu. Bir hesap işlemiyle ilişkili olarak, iki kişi bir anlaşmazlığa düşerse, birinin diğerine, "*Ben Kalealtı'nı bitirdim, benim hesabım doğrudur, yanlış olamaz"* dediğine; öğrencilerin de *"İki sekiz onaltı / Burası Kalealtı/ / Lastik gibi uzarız / Fiyakayı bozarız"* diye övündüklerine tanık olunurdu.

1930'lu yıllar ile 40'lı yılların başında Kalealtı İlkokulu'nun en ünlü öğretmeni rahmetli Gevher ILGAZ Hanımefendi'dir. Hep birinci sınıfı okutur ve okula yeni başlayanlara okulu sevdirmenin yanında, kolaylıkla okuma yazma öğretmesiyle bilinir. Daha sonra bu okul, sert mizacı ve disipliniyle tanınan Başöğretmen ve sınıf öğretmeni merhum Mustafa SEVİNÇ ile birlikte anılagelmiştir.

Gümüş İlkokulu'nun ise, 1940'lı ve 50'li yıllarda en ünlü öğretmeni, okulun Başöğretmeni de olan merhum Fehmi ERDEM'dir. Çok şişman bir zattır ver her gün Karıt Köyü'nden, bir binek hayvanının sırtında okula gelir giderdi. Gümüş İlkokulu öğrencileri de, Kalealtı'nın öğrencilerinden geri kalmaz; "*Elli, elli yüz / Biz Gümüşlüyüz / Lastik gibi biz uzarız / Fiyakayı biz bozarız"* söylemiyle onlara karşılık verirlerdi.

01 Şubat 1944 tarihinde vuku bulan şiddetli deprem sonucu okulun duvarlarında çatlamalar olması nedeniyle, 1948'e kadar Kalealtı İlkokulu'nun dördüncü ve beşinci sınıf öğrencileri Gümüş İlkokulu'na devam zorunda kalmışlar ve bu satırların yazarı gibi, ilkokula Kalealtı İlkokulu'nda başlayıp, Gümüş İlkokulu'ndan diplomalarını almışlardır.

Gevher ILGAZ

Mustafa SEVİNÇ

Fehmi ERDEM

1940'lı ve 1950'li yıllarda Kalealtı ve Gümüş İlkokullarının en ünlü öğretmenleri

Kalealtı ilkokulu, ünlü Cinci Hoca'nın evi ya da sarayı olduğu söylenen çok eski bir binadır. Zaman zaman büyük onarım görmüştür. Bahçesinin, çok eski bir yapı olan istinat duvarı, yüksekliği ve yapım tekniği açısından, tarihsel ve anıtsal bir değer taşır. Kapısının üstündeki 1909 tarihli kitabeden öğrenildiğine göre, Kalealtı İlkokulu binasından, Cumhuriyet'ten önce, Rüştiye (*Ortaokul)* olarak da yararlanılmıştır. Rüştiye ileriki yıllarda kapatılmıştır.

Tabahna semtindeki eski Muallimler Birliği binası ile Mescit semtinde, türbenin yanındaki bina da bir zamanlar ilkokul, eski adıyla "*İptidai mektebi"* olarak kullanılmıştır. Mescit'teki okul, 1940'lı yıllarda Akşam Kız Sanat Okulu'na tahsis edilmiş ve daha sonraki yıllar satılarak, özel mülkiyet konusu olmuştur.

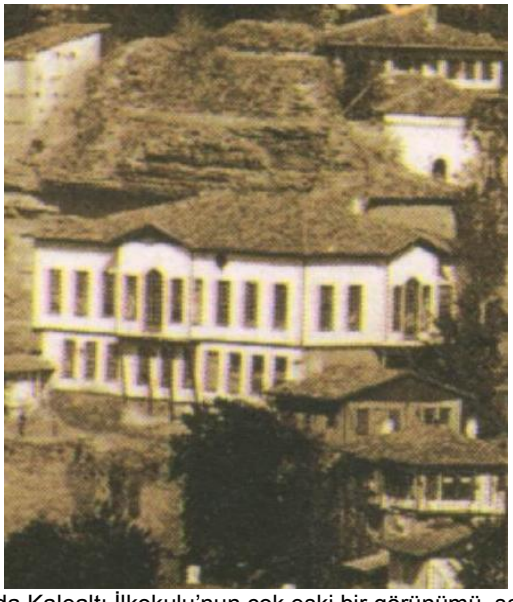

Solda Kalealtı İlkokulu'nun çok eski bir görünümü, sağda bu okulun çok yüksek eski bahçe duvarı

Halen Kalealtı okulunun, tarihsel değer ve önemini göz ardı ederek, binanın yetersizliği ve Burunsandal Kayası'nın tehlike arzetmesi gibi gerekçelerle öğretime kapatılması benim gibi, bu okulun eski öğrencileri için hüzün vericidir. Günümüz teknik olanaklarıyla bu okulu ayakta tutmak ve kaya kitlesinin tehlike arzetmesini bertaraf etmek hiç de zor olmasa gerekir.

Kalealtı ve Gümüş İlkokullarından başka, aynı yıllarda Kıranköy'de de Misakimilli İlkokulu bulunmaktadır. Bir süre ilk üç sınıfı varken, daha sonra beş sınıflı olmuştur. Eski yıllarda Bağlar'da kışın oturanlar çok az olduğundan, bu kesimde ilk kez ilkokul, 1940'lı yılların ortalarında Arslanlar semtinde *"İnönü İlkokulu"* adıyla açılmıştır. Okulun adı 1950'den sonra, Demokrat Parti döneminde "*Bağlar İlkokulu*" olarak değiştirilmiştir.

Solda Gümüş İlkokulu; sağda İlkokul, Halkevi ve en son Akşam Kız Sanat Okulu olan "Mescit Mektebi"

► SAFRANBOLU ORTAOKULU

Safranbolu'da Cumhuriyet'ten önce, *"iptidaiye"* denilen ilkokulun üstü, ortaokul karşıtı "*rüştiye*" ve ayrıca "*idadi"* adı verilen okullarının bulunduğu bilinmektedir. İdadi "*hazırlama yeri"* anlamını taşır. Osmanlı'nın son döneminde, İdadiler rüştiye sınıfları ile birlikte illerde yedi yıl, sancaklarda beş yıl süreli olup,

1908'den sonra illerdeki idadilere "*sultani"* denilmiş; Cumhuriyet döneminde de idadiler ve sultaniler lise adını almıştır. ([3])

Bağlar Köyiçi Kurtuluş Meydanı'nda, eskiden "Ciğer tarlası" denilen yerdeki okulun *(halen Kız Meslek Lisesi),* 1921 yılında İdadi olduğu, orada okuyan Safranbolulu ünlü folklor üstadı Sadi Yaver ATAMAN'dan öğrenilmektedir. Ancak Safranbolu idadisi ve hatta rüştiyesi, Osmanlı döneminden Cumhuriyet'e kalan öğretim kurumlarından değillerdir.

Osmanlı döneminde rüştiye ve idadi okulları bulunan Safranbolu gibi bir kentin, Cumhuriyet döneminde eğitim ve öğretimin yeniden düzenlenmesi ve örgütlenmesi çalışmaları sonunda, ilkokul üstü öğrenim veren okullardan yoksun kalması, hiç kuşkusuz Safranbolu ve Safranbolulular için talihsizliktir. Ayrıca Safranbolu'da yokken, Bartın'ın 1930'lu yıllardan beri ortaokulu olması ilginçtir.

Uzun yıllar boş kalan eski İdadi binası, ortaokul olmadan önce (1947)

Cumhuriyet döneminde uzun yıllar, Safranbolu'da sadece ekonomik olanakları elverişli olan veya büyük kentlerde yakınları bulunan ailelerin çocukları, ilkokul sonrası öğretim olanağı bulabilmiş; diğerleri bir zanaat dalında çırak olup, meslek öğrenerek yaşamlarını sürdürmek durumunda kalmışlardır. Olanakları olanlar İstanbul, Kastamonu ve Bartın'da ortaokula başlamışlardır. Varsıl ailelerin çocukları arasında Kayseri Talas ve Tarsus Kolejleri ile Robert Kolej ve Galatasaray Lisesi gibi yabancı dilde eğitim veren okullarda eğitim görenler de vardır.

Safranbolu'da ortaokul yokken, 1940'lı yılların başında Karabük'te Demir Çelik İşletmeleri tarafından özel ortaokul açılmıştır. Bu, Kamu İktisadi Teşebbüslerinin *(KİT'lerin)* bulundukları yöreye sadece ekonomik ve sosyal yönden değil, öğretim açısından da sağladıkları kazanımların bir kanıtıdır. Karabük'teki özel ortaokula, fabrika personeli olmayanların çocukları da kabul edilmektedir. Bu sayede, o zamanın ulaşım

([3]) Kaynak: Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi, Cilt:11, Sayfa:5564

olanaklarıyla gidip gelmek çok sıkıntılı olsa da, Safranbolu'dan ilkokulu bitirenler de Karabük'te ortaokulu okumak olanağına kavuşmuşlardır.

Ortaokula Karabük'te başlama 1947 yılına kadar devam eder; o yıl Safranbolu'da da, zamanın Kaymakamı Haşim GERMİYANOĞLU'nun önderliğinde, Doktor Mehmet ÜNSAL'ın müdürlüğünü yaptığı özel bir ortaokul açılır. Eczacı Hidayet DERMAN'ın çabalarıyla Ortaokulun birinci sınıfı, 1947-1948 ders yılında Kalealtı İlkokulu'nda öğrenime başlar. Kimi öğretmenler, Karabük'teki özel ortaokuldan gelir; kimi derslere de lise mezunları, vekil öğretmen olarak girerler.

Bir yıl sonra, Safranbolu'da özel ortaokul yerine, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olarak, 1948-1949 öğretim yılında resmi ortaokul açılır. Okul, Bağlar Köyiçi Kurtuluş Meydanı'nda, eski idadi binasındadır. Yeni ortaokulun ilk yıl, iki sınıfı olup, Kalealtı'nda bir yıl önce, özel ortaokulda 1.sınıfı okuyan 29 öğrenci, yeni resmi ortaokulda 2. sınıfa devam ederler. Sınıfta kalanlar ve yeni başlayanlarla birlikte yeni 1. sınıfın da 41 öğrencisi vardır. Böylece, Safranbolu Ortaokulu, iki sınıfta 70 öğrenci ile açılmış olur.

Okulun bulunduğu yere, "*Ciğertarlası*" denildiğinden bahçesi de, adı üstünde "tarla" görünümündedir. Alt taraftaki su arkına doğru bahçe oldukça meyillidir. İlk yıl öğle paydoslarında yarım saat ve her gün 15.30'da, dersler bittiğinde bir saat, elde kazma kürek, öğretmenler ve tüm öğrenciler zemini kazarak ve çıkan toprağı çukur yerlere doldurarak, bahçenin tesviyesini yapmışlardır.

► ORTAOKUL'UN İLK ÖĞRETİM KADROSU

Bu satırları yazarı, Safranbolu Ortaokulu'nun ilk öğrencilerindendir. Okulun ilk yıllarını, kendi bilgisine ve gözlemine göre anlatacak konumdadır.

Safranbolu Ortaokulu'nun kurucu öğretim kadrosundan dört öğretmen
(Soldan sağa; Türkçe Öğretmeni İbrahim Özer, Ortaokul Müdürü ve Fransızca Öğretmeni Rasim GEMİCİ, Matematik ve Fen Dersleri Öğretmeni Turan GÜNGÖRÜN, önde Karabük özel Ortaokulu'ndan gelen ilk Beden Eğitimi Öğretmeni Zeki ERSAL)

Ortaokulun kurucu öğretim kadrosu, Müdür ve Fransızca Öğretmeni Rasim GEMİCİ, Matematik ve Fen Dersleri Öğretmeni Turan GÜNGÖRÜN, Türkçe ve Sosyal Bilgiler Öğretmeni İbrahim ÖZER'den oluşur. Daha sonra Fizik-Kimya Öğretmeni Bartınlı Turan GÖKDENİZ, Beden Eğitimi Öğretmeni Saadettin SÜMBÜL, Tarih-Coğrafya Öğretmeni Lütfiye YAVUZ ve Müzik Öğretmeni Kevser GÜNEŞ'in atanmasıyla kurucu kadro, daha da güçlenir.

Kısa süreli olmak üzere kimi dersler için lise mezunu vekil öğretmenlerden de yararlanılmıştır. Bunlardan biri olan, tarih ve coğrafya derslerine giren Nezihe (AYCAN) KADIOĞLU, lise mezunu olarak genç yaşına karşın sınıfında sağladığı disiplin ve çok güzel ders anlatmasıyla anımsanır.

Kurucu kadronun hepsi de idealist öğretmenlerdir. Okulun tüm eksikliklerini didinerek, çırpınarak gidermişlerdir. Okul açıldığında ilk gün sınıftaki kara tahta, boyalı değildir, önce tahta siyaha boyanır.

Ortaokulu Safranbolulular, ilk açıldığında çok önemsemişler; çok büyük değer vermişlerdir. Herhalde o sıralar 30'a yakın yaşlarda olmaları gereken Okul Müdürü ve öğretmenler Çarşı'ya çıktıklarında, Safranbolu eşrafından kişilerin ve yaşlı başlı esnafın, hemen ayağa kalkıp onları selamlamalarına, bir emirleri olup olmadıklarını sormalarına tanık olunurdu. Öğretmenlerine, büyüklerin gösterdiği bu çok anlamlı ilginin de etkisiyle olsa gerek, öğrencilerin, öğretmenlerine karşı davranışları, asla saygı sınırları dışına taşmazdı.

Böyle bir öğrencilik dönemi geçirenler, sınıflarda kameralı cep telefonlarıyla çekilen görüntülerin televizyon haberlerine yansımasıyla, okullarda bugün öğretmen-öğrenci ilişkilerinin ne düzeyde olduğunu gördüklerinde, en hafif deyimle şaşkına dönüp, ülkenin geleceği için kaygıya düşmekte haklıdırlar.

Ortaokulumuzun ilk müdürü Sayın Rasim GEMİCİ ile de yıllar sonra görüşme olanağı buldum. Memleketi olan Kastamonu'nun Abana İlçesine giderken, 1970'li yılların ortalarında Safranbolu'ya uğradı. Bir öğrencisinin Belediye Başkanı olduğunu öğrendiğinden, Belediye'yi onurlandırdı; çok mutlu oldum. Bir süre beraber olma fırsatı buldum; Bağlar'a ortaokula götürdüm. Yanında ortaokulda benden bir yıl sonraki sınıftan kızı Serüven de vardı.

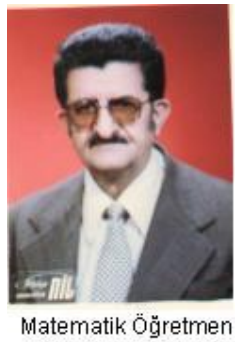

Matematik Öğretmen
Turan GÜNGÖRÜN
(1995)

Ne yazık ki bu ziyaretten çok kısa bir süre sonra, müdürümüzün vefatını duymak büyük bir üzüntü kaynağı oldu. Nur içinde yatsın, Ankara Çankaya Lisesi Tarih Öğretmeni kızı Serüven'e Safranbolulular ve öğrencileri adına taziyetlerimi sundum. Bir süre sonra, bu kez de Serüven'in vefatı duyuldu. Her ikisini de rahmetle anıyorum.

İleriki yıllarda, ortaokulumuzun ilk öğretim kadrosundan, Matematik Öğretmeni, bir ara Fizik dersine de giren Sayın Turan GÜNGÖRÜN ile de yakın ilişki kurabilme olanağı bulabildim.

Memleketi Manisa'da yerleşik olduğu biliniyordu. 1989'da görevli olarak gittiğim Manisa'da oğlunun işyerine uğradım, yoktu; görüşemedim. Kendisine ait

1948-1949 yılının Ortaokuldaki not defterini de beraberimde götürmüştüm.([4]) Oğluna bıraktım. Daha sonra not defterinin ilk sayfasını, aşağıda görüldüğü üzere bana hitaben imzalayarak, bir mektupla ([5]) geri gönderdi.

Ertesi yıl görevli olarak gittiğim İzmir'den Manisa'ya geçtim, Turan GÜNGÖRÜN öğretmenimle karşılaşmak çok sevindirici ve duygu yüklüydü. Çok ilgi gösterdi, Manisa'yı gezdirdi. Israrla Safranbolu'ya davet etmeme karşın, yaşı ve rahatsızlığı nedeniyle gelemedi; ilişkimiz yıllarca devam etti.

► ORTAOKULUN İLK ÖĞRENCİLERİ

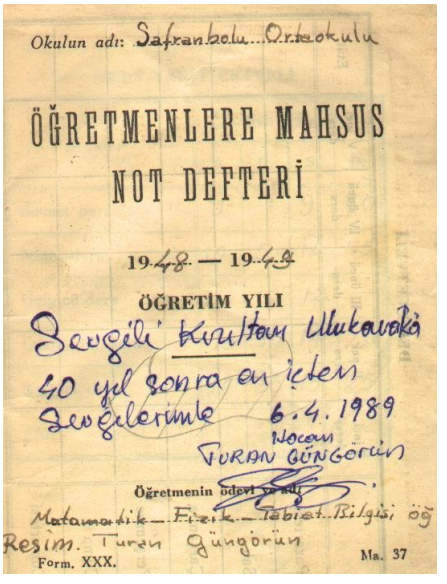
Okulun adı: Safranbolu Ortaokulu

ÖĞRETMENLERE MAHSUS
NOT DEFTERİ

19.48 — 19.49
ÖĞRETİM YILI

Sevgili Kızıltan Ulukavak'a
40 yıl sonra en içten
Sevgilerimle 6.4.1989
Hocan
TURAN GÜNGÖRÜN

Öğretmenin ödevi ve adı
Matematik — Fizik — Tabiat Bilgisi öğ
Resim. Turan Güngörün

Form. XXX. Ma. 37

Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı ortaokulun açıldığı 1948 yılında ilkokulu bitirip, aynı yıl yeni öğretime açılan ortaokulun, 1. sınıfına kaydolan öğrenciler çok şanslıdır.

Onlardan biri olarak ben, şayet ilkokulu bitirdiğim yıl Safranbolu'da ortaokul açılması gibi bir rastlantı olmasaydı, belki ilkokul üstü öğrenim olanağı bulamayabileceğimin bilinci içersinde, Safranbolu'ya ortaokulu kazandıran yetkililere ve yerel düzeyde buna önayak olan, başta Eczacı Hidayet DERMAN olmak üzere tüm büyüklere, hep şükran duyguları içinde olmuşumdur.

Gönül isterdi ki Safranbolu'ya ortaokul, Bartın gibi çok eski yıllarda açılsın ve daha önceki kuşaklardan olanlar da, orta öğrenim ve olanak bulduklarında yüksek öğrenim görebilme fırsatından yoksun kalmasınlar.

([4]) 1948-49 öğretim yılına ait Öğretmenimiz Sayın Turan GÜNGÖRÜN'ün not defterini, 1970'li yıllarda Ortaokul'un çöpe attığı evraklar arasında bulan veya bulandan alan, aynı yılın 2. sınıf öğrencisi Mehmet ŞAN, anı olarak saklamak üzere bana vermişti.

([5]) Mektup şu satırları içeriyordu: "*6.4.1989 Manisa – Sevgili Kızıltan, Seni basından yakınen izledim. Safranbolu Belediye Başkanı olman beni çok mutlu etti. Safranbolu seninle Türkiye'de tanındı.Tarihi evleri korumaya aldıranın da sen olduğunu biliyorum. Televizyonda her Safranbolu'yu görüşte "işte Kızıltan'ın eseri" diye övünüyorum. Sağol. İnsan yetiştiği yere ancak bu kadar yararlı olur. Yeni görevinin de önemini biliyor ve onda da başarılar diliyorum. Ben Safranbolu'da başlayan turuma Gümüşhane'nin Şiran, Artvin, Urfa'nın Suruç, Yozgat'ın Çekerek kazalarında sonra 1957'de Manisa Lisesi'ne geldim. 1974 yılında ilk defa emekli oldum. 5 yıl sonra Danıştay kararı ile tekrar göreve döndüm ve 5 yıl daha çalıştım ve emekli oldum. Manisa'da SODEP'i İl ikinci başkanı olarak kurdum. Onu SHP'ye çevirdik ve görevi devrettim. Şimdi Eğitimciler Derneği (Eğit-Der) İl Başkanı olarak derneği Manisa'da kuruyoruz.Yaş 64'e geldi, biz hala sosyal işlerle uğraşmağa devam ediyoruz, bakalım pil ne zaman bitecek. İşte durum böyle. Çocuklar senin geldiğini söyleyince bir yandan çok memnun oldum, bir yandan da çok üzüldüm. Karşılaşmamız çok enteresan olurdu. Neyse izini buldum artık. Hiç olmazsa bayramdan bayrama tebriklerimi alırsın. Saygın KONAK da bir gün senin gibi çıkageldi. Lacivert takım elbiseli, yanında da kendisi gibi iki bey. Tanı tanıyabilirsen. Neyse kendini tanıttı. Sarılıp öpüştük. ve sizlerden bana bilgi aktardı. Şimdi her bayram tebriklerimiz gidip geliyor. Bir öğretmen için bundan büyük mutluluk olur mu ? Hepiniz sağolun. Bütün Safranbolululara şahsında sevgi ve saygılarımı sunar, ilgine teşekkür eder, gözlerinden öperim."*

Hocan Turan GÜNGÖRÜN - İmza -

Böyle olamaması, ülkenin her tarafında görevlendirilebilecek kadar öğretmenin, 1930'lu yıllarda henüz yetiştirilememesinin yanı sıra, Cumhuriyetin ilk dönemlerindeki Türkiye'nin içinde bulunduğu koşulların ve olanakların yetersizliğiyle açıklanmaya çalışılmaktadır.

Safranbolu Ortaokulu'nun ilk açıldığı 1948-1949 öğretim yılındaki birinci sınıfını oluşturan 41 öğrenciden 15 kadarı ortaokuldan sonra lise veya dengi bir okula gitmişler, onların içinden de 7'si, çeşitli fakültelerde yüksek öğrenim görerek, hayata atılmışlardır. Bu sınıfın öğrencileri arasında ileriki yıllarda Türkiye'de sinema ve televizyon filmleri yapımcısı olarak ünlenen Türker (Özgen) İNANOĞLU da bulunmaktadır.

Birinci sınıfın ilk öğrencilerinin sıralarında oturuşlarına göre sınıf şeması ve ortada Öğretmenleri Turan ve İbrahim Beyler

Kalealtı'ndaki özel ortaokulda birinci sınıfı okuyup da, bir yıl sonra Safranbolu Ortaokulu'nda 2. sınıfa başlayan 29 öğrenci ise, bir şanssızlık yaşamışlar ve Kalealtı'nda özel ortaokulda, yabancı dil olarak İngilizce okumalarına karşın, yeni açılan ortaokulda lisan dersleri Fransızca olduğundan, İngilizceyi bırakmak durumunda kalmışlardır.

Dünyanın değişen siyasal konjonktürü karşısında Fransızcanın önemini yitirip, İngilizcenin prim yaptığı bir dönemde Fransızca öğrenmek, sadece bir sınıfın değil, Safranbolu Ortaokulu'nda ilk yıllarda okuyan tüm öğrencilerin bir şanssızlığıdır da denebilir.

Çeşitli üniversitelerde öğretim üyeliği yapan Prof. Dr. İbrahim GÜMÜŞSUYU ile Amerika'ya yerleşen iktisatçı Alpay TOKER ve Safranbolu araştırmalarıyla tanınan Hulusi YAZICIOĞLU, Ortaokulun öğretime açıldığı 1948-1949 ders yılında 2.sınıfta olan öğrenciler arasındadır. Üçünü de rahmetle anıyorum.

Safranbolu Ortaokulu'nun ilk açıldığı 1948-1949 öğretim yılındaki birinci sınıfını oluşturan, yukarda fotografları sıralanmış öğrenciler şunlardır:

10 Hulusi ÇAKMAK
12 Erdal BASMACI
14 Günay SOYDAL
20 Türker ÖZGEN
21 Yakup ÜNAL
29 Günpar ÜNAL
34 Bilgin KAVURMACI
35 Yılmaz Kavuşturucu
36 Yücel ANIL
37 Metin SAĞLAM
38Yurduşen Çetinkaya
39 Selahattin ÇEVİK
40 Ali KARAHAN
41 Kızıltan ULUKAVAK
42 Mehmet B.ÖZCAN
43 Ömer AKSÜT
44 Ahmet DEMİR
45 Mustafa ŞENOL
46 Osman B. ÖZGÜVEN
47 Turan AYKIN
48 Nurten CAYMAZ
49 Mustafa ERDEM
50 Mustafa ÖZPINAR
51 Yılmaz ÖZTÜRK
52 Zeki UYSAL
53 Güler BAVUK
54 Şemsettin Üstündağ
55 Emin ELMACI
56 Mustafa UZUNOĞLU
57 Mustafa İVAZOĞLU
58 Tuncer Sümer AKA
59 Kemal AKSOY
60 Mehmet BOZKURT
61 Ayhan KORKUTLU
62 Abdullah MUTLU
63 Orhan KIYICI
64 Güngör ERGİN
68 Yüksel OKTAY
70 Mustafa İYİOL
71 Rıfat CAYMAZ
72 Üner ERKUT

Kalealtı İlkokulu'nda özel ortaokulun birinci sınıfını okuduktan bir yıl sonra,1948-49 ders yılında açılan, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Ortaokulu'nun 2. sınıfını oluşturan öğrenciler de aşağıda sıralanmış bulunmaktadır.

1 Mübeccel TAŞDELEN
2 Mustafa ÇELEBİ
3 Orhan ÖZEN
4 Zahit TİYNAK
5 Mustafa KAZDAĞLI
6 Şerafettin DEMİR
7 Aybar TOKER
8 Alpay TOKER
9 Mustafa ORAL
11 Saygın KONAK
13 İsmet KUN
15 Mustafa SEMERCİ
16 Necmi YAVUZ
18 Çetin PAMUKÇU
19 Hulusi YAZICIOĞLU
22 Ahmet GÜNEŞ
23 Ziya UYSAL
24Yılmaz TAŞDELEN
25 Ünsal TAŞDELEN
26 Emin ERCAN
27 Ali KARA
30 Mehmet ATALAY
32 Şerafettin ÇEVİK
33 Gülten CAYMAZ
65 Mehmet ŞAN
66 Orhan TÜRKUÇAR
67 İbrahim Gümüşsuyu
69 Haşim ÖVET
73 Özdemir ÖZ

Ortaokulun 1. ve 2. sınıfındaki ilk öğrencilerden bir grup, okulun önünde öğretmenleriyle birlikte

Soldan sağa-**Yerde oturanlar**: Necmi YAVUZ, Emin ERCAN, Yılmaz KAVUŞTURUCU, Ömer AKSÜT, Ali KARAHAN, Güngör ERGİN, Hulusi YAZICIOĞLU, Rıfat CAYMAZ, Yılmaz TAŞDELEN,

Sandalyede oturan öğretmenler: Zeki ERSAL (Jimnastik), Şükran ERSAL (Müzik), Rasim GEMİCİ (Okul Müdürü ve Fransızca), Kadriye KIRGIZ (Biçki Dikiş), İbrahim ÖZER (Türkçe), Turan GÜNGÖRÜN (Matematik -Fen),

Ayaktakiler 1. sıra: Mehmet BOZKURT, Mustafa SEMERCİ, Alpay TOKER, Şerafettin ÇEVİK, Türker ÖZGEN (İnanoğlu), Tuncer Sümer AKA, Mustafa ÖZPINAR, Ali KARA, Güler BAVUK, Nurten CAYMAZ (Musulluoğlu), Gülten CAYMAZ (Bayramgil), Mehmet BÜYÜKÖZCAN (Pişici), Ayhan KORKUTLU, Mustafa ŞENOL, Metin SAĞLAM, Mustafa İVAZOĞLU, Mustafa İYİOL

Ayaktakiler 2. sıra :Kızıltan ULUKAVAK, Şerafettin DEMİR (Değirmencioğlu), Osman BÜYÜKÖZGÜVEN, Kemal AKSOY, Mustafa ÇELEBİ, Selahattin ÇEVİK, Yüksel OKTAY, Aybar TOKER, Günpar ÜNAL, Ahmet GÜNEŞ, Saygın KONAK,, Turan AYKIN, Yurduşen ÇETİNKAYA, Ünsal TAŞDELEN, Bilgin KAVURMACI, İsmet KUN, Yücel ANIL (Nakipoğlu), Orhan ÖZEN, Zeki UYSAL, Yılmaz ÖZTÜRK, Mustafa ERDEM, Ahmet DEMİR,

Ayaktakiler 3.sıra: Haşim ÖVET, Orhan TÜRKUÇAR, Erdal BASMACI, Özdemir ÖZEN, Emin ELMACI, Mustafa UZUNOĞLU, Orhan KIYICIGİL, ...?, Mehmet ATALAY, Ziya UYSAL, İbrahim GÜMÜŞSUYU, Çetin PAMUKÇU, Üner ERKUT, Mustafa KAZDAĞLI, Günay SOYDAL, Mehmet ŞAN, Zahit TİYNAK, Mustafa ORAL

1940'lı yılların sonlarında sadece öğretmenleri değil, ortaokulun ilk öğrencileri de Safranbolu'da ayrıcalıklı bir konumdaydı. Çocuğu ortaokula giden anne babalara gıpta edilirdi; aileler de çocuklarıyla övünç duyardı.

İlk yıl ikisi 1. sınıfta, ikisi de 2. sınıfta olmak üzere 4 kız öğrenci vardı. Dönemin Belediye Başkanı Cemal CAYMAZ'ın iki kızı, Safranbolu'da kızların ortaokul eğitimi görmelerinin öncüleridir. İleriki yıllarda kız öğrenci çoğalmıştır.

Safranbolu Ortaokulu'na çevre köylerden de öğrenci gelirdi. En kalabalık grup Bulak köyü'nden gelenlerdi. Şehirde oturanlar Belediye otobüsleriyle Bağlar Köyiçi'ndeki ortaokula gidip gelirken, Bulak'lı öğrenciler karda kışta köylerinden, Bulak deresini Sülükgölü taraflarında, Kömüşyutan dolaylarında geçerek, yayan Bağlar'a gelip gitmek zorundaydılar.

Gayza (*İncekaya)* köyü ile Danaköy'den (Rıfat CAYMAZ) ve hatta Kılavuzlar köyünden (Mustafa UZUNOĞLU ve Mustafa İVAZOĞLU) büyük sıkıntılarla, yaya olarak öğrencilerin ortaokula gidip gelmeleri, okuma azminin ne boyutlarda olduğunu gösterir. Bunu, taşımalı eğitim yapılan günümüzde, servis arabalarının evlerinden alıp, ders bitiminde geri getirdiği çocuklara anlatabilmek kolay olmayabilir; ancak ülkenin 60-70 yıl önceki koşulları da bilinmelidir.

Safranbolu Ortaokulu'nun ilk öğrencilerinden dördü bir arada – Ankara/11 Aralık 2004
Soldan sağa;Yılmaz KAVUŞTURUCU, Kızıltan ULUKAVAK, Aybar TOKER ve Saygın KONAK
(Fethi Toker Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi için düzenlenen Safranbolulular Gecesi)

Safranbolu Ortaokulu 1949-1950 öğrenim yılında ortaokula yeni başlayanlarla birlikte üç sınıflı oldu ve 1950 yılında ilk mezunlarını verdi. Safranbolu Ortaokulu'nun bir tarihsel değer olan ahşap binasına, 1950'li yılların sonlarında, bu binaya hiç yakışmayan betonarme bir ilave yapıldı. İleriki yıllarda Safranbolu'da lise öğrenimine de aynı binada başlandı. Daha sonraki yıllar Lise, Dedeoğlu Camisi yanındaki binalara taşındı.

1950'lerde Ortaokul, Safranbolu'da en önemli öğretim kurumuyken, ilerleyen yıllarda, genel lise dışında, Ticaret Lisesi, Pratik Sanat Okulu, İmam Hatip Lisesi, Sağlık Lisesi, Anadolu Lisesi gibi Safranbolu'da çok sayıda orta öğretim kurumları açıldı.

Ortaokul binamız, ortaokul ve liseden sonra "Kız Meslek Lisesi" oldu. Yakın zamanda da Kız Meslek Lisesi'nin adının, "*Cemil Meriç Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi"* olarak değiştiği, duvarına asılan tabeladan öğrenildi. Bunun gerekçesi araştırılırken 23.05.2014 tarihli Safranbolu Ekspres Gazetesi'nde, Milli Eğitim Bakanlığı genelgesiyle tüm meslek liselerinin adının *"Meslek Teknik ve Anadolu Lisesi"* olarak değiştiği ve adın önüne de karışıklık olmasın diye önemli kişilerin isimlerinin yerleştirildiği haberi yer aldı.

Gazete, "*Cemil Meriç"* isminin bu okula hangi sebeple verildiğini ve bu kişinin Safranbolu'yla ne ilgisinin olduğunu soruyordu. Tüm Safranbolulular da sordu. "*Bu Cemil Meriç de kim"* diye soranlar, bilenlerden, daha önceki eğilimlerini terk ederek, 1970'lerde hidayete erip, sağ düşüncenin ideologlarından biridir yanıtını aldılar.

Hangi amaca yönelik olursa olsun; adı verilen kişi kim olursa olsun Safranbolu'daki bir liseye, Safranbolulların tanımadığı bir kişinin adını vermek, Safranbolu halkına karşı en hafif deyimiyle saygısızlık olmaz mı?

► 50 YIL SONRA BULUŞMA

Safranbolu Ortaokulu 1950 yılında ilk mezunlarını vermesinden 50 yıl geçtikten sonra 2000 yılında, 10 Haziran Cumartesi günü Ortaokulun açıldığı 1948 yılındaki ilk öğrencileri Safranbolu'da buluştular. Aybar TOKER, Saygın KONAK ve Rıfat CAYMAZ'dan oluşan organizasyon komitesinin öncülüğünde, ortaokulda bir araya gelindi, 50 yıl öncenin anıları tazelendi.

50 yıl sonra Safranbolu Ortaokulu'nun ilk öğrencilerinden bir grup
(Öndekiler, soldan sağa) Mustafa ORAL, Mübeccel (Taşdelen) ARSOY, Gülten (Caymaz) BAYRAMGİL, Nurten (Caymaz), Nezihe (Aycan) KADIOĞLU, Ahmet ÖZDEMİRLER, Yüksel OKTAY, Hikmet (Derman) ŞEYHOĞLU, Kızıltan ULUKAVAK, İbrahim GÜMÜŞSUYU, Orhan TÜRKUÇAR, Günay SOYDAL, Mustafa ÇELEBİ, Zahit TİYNAK ,Rıfat CAYMAZ, Hulusi ÇAKMAK, (Arkadakiler ,soldan sağa) Yılmaz KAVUŞTURUCU, Mustafa Yılmaz ÖZPINAR, Mehmet ATALAY, Emin ERCAN, Necip YAVUZ, Saygın KONAK, Kaymakam Celal ULUSOY, Çetin PAMUKÇU, Şerafettin ÇEVİK, Metin SAĞLAM, Mehmet BOZKURT, Mehmet ŞAN, Aybar TOKER

50 yıl önce 14 -15 yaşlarında, çocukluktan ilk gençlik dönemine geçiş sürecini yaşayanlar, 50 yıl sonrasının 64-65 yaşlarında ak saçlı dedeleri, büyükanneleriydiler. 50. yıl toplantısını, zamanın Safranbolu Kaymakamı Celal

ULUSOY ve Bayan ULUSOY'un yanı sıra, okulun ilk açılış yıllarında öğretmen vekilliği yapan Nezihe (Aycan) KADIOĞLU, Ahmet ÖZDEMİRLER ve Yılmaz ARSOY ile okulun açılışında büyük emeği olan Eczacı merhum Hidayet DERMAN'ın kızı Hikmet ŞEYHOĞLU ile oğlu Hulusi DERMAN da onurlandırdılar.

Gündüz ortaokul binasında yapılan toplantı, aynı günün akşamı, eşlerin de katılımıyla Arslanlar Belediye Lokali'ndeki yemekle sürdürülmüş; çok güzel bir ortam içinde herkes, geçen 50 yılı kısaca özetleyerek, yaptıkları işlerden, çocuklarından ve torunlarından söz etmiş ve arkadaşlar, birbirlerini bilmedikleri yönleri ve konumlarıyla yeniden tanımak olanağı bulmuşlardır.

Toplantımıza, 1. ve 2. sınıfta toplam 70 kişi olan ilk öğrencilerden 30'u katılabilmiş; bir kaçına adresleri sağlanamadığından ulaşılamamış, 15 kadarı mazeretleri nedeniyle bulunamamış ve nihayet 20'si de, aradan geçen 50 yıl içinde ebedi aleme göç etmişlerdir.

50. mezuniyet yılı toplantısından bu yana geçen 16 yıl içinde de; Hulusi YAZICIOĞLU, İbrahim GÜMÜŞSUYU, Yücel NAKİPOĞLU, Zahit TİYNAK, Güngör ERGİN, Mustafa KAZDAĞLI, Erdal BASMACI, Yüksel OKTAY, Rıfat CAYMAZ, Aybar TOKER, Ahmet YÜKSELİCİ, Mustafa ORAL, Mehmet ATALAY, Yılmaz ÖZTÜRK, Alpay TOKER ve Orhan TÜRKUÇAR'ı da kaybettik. Hepsini rahmetle, sevgi ve saygıyla anıyorum; ruhları şad olsun.

► ORTAOKULUN İLK MEZUNLARININ 60.YIL BULUŞMASI

Ortaokulun ilk öğrencileri, okuldan mezuniyetin 60. yılı için de bir araya geldiler. Benim organizasyonumla, Türkiye Turing Kurumu'nun Havuzlu Asmazlar Konağı'nda, 23 Eylül 2010 tarihinde bir akşam yemeğinde birlikte olduk. Katılanların sayısı, 10 yıl önceki 50. yıl kutlamasından daha azdı**.**

Safranbolu Ortaokulu'nun ilk öğrencilerinin 60. mezuniyet yılını kutlamak için 2010'da Safranbolu'ya gelen ünlü film yönetmeni ve yapımcısı Türker İNANOĞLU "Safranpark" tesislerinde sınıf arkadaşlarıyla birlikte (Soldan sağa; Şefik DİZDAR, Türker İNANOĞLU, Kızıltan ULUKAVAK, Aybar TOKER)

60. yıl toplantısı için, sınıf arkadaşımız Türker İNANOĞLU da, ünlü aktör Zeki ALASYA ile birlikte, Safranbolu'ya yıllar sonra ilk kez geldi. Bir süre önce, 08.05.2015 günü kaybettiğimiz merhum Zeki ALASYA, yemek sırasında söz alarak, bir ortaokulu 60 yıl önce bitirenlerin bir araya gelmelerinin örneğine, İstanbul'da rastlanamayacağını, belki Batı ülkelerinde olabileceğini; Safranbolu'da böyle bir birlikteliğin önce 50; sonra 60 yıl sonra gerçekleştirilmiş olmasının şaşkınlığı içersinde bulunduğunu dile getirdi.

Ünlü film yönetmeni ve yapımcısı Türker İNANOĞLU, Zeki ALASYA ile birlikte, ertesi gün Çarşı ve çevresini gezdi; Safranpark tesislerinde Şefik DİZDAR'ın çağrılısı olarak, arkadaşlarla birlikte olundu. Öğleden sonra, 11. Altın Safran Belgesel Film Festivali törenine bir süre katıldı ve İstanbul'a döndü.

► SAFRANBOLU'DA YÜKSEK ÖĞRENİM

1940'lı yılların sonunda ortaokul açılışının büyük sevinç ve coşku yarattığı Safranbolu'da, aradan 40 yılı aşkın bir süre geçtikten sonra yüksek okul ve 50 yılı aşkın bir süre geçtikten sonra da bir fakülte açılacağını, ortaokullu yılların başlangıcında hayal bile etmek olanağı yoktur.

Safranbolu'ya bir yüksek öğretim kurumu açılması amacına yönelik girişimler, çok da eski olmayan bir tarihte başlatılıp sonuçlandırılmasına karşın, gerçekler bilinmediğinden midir; yoksa bilinse bile, şu ya da bu nedenle göz ardı edilmek istenilmesinden midir bilemem; Safranbolu'da yüksek öğrenimin başlatılması, zamanın Milli Eğitim Bakanı veya Safranbolu'ya çeşitli nedenlerle gelip giden kimi üniversite öğretim üyeleri ile ilişkilendirilmektedir.

Önce şu gerçek bilinmelidir.1940'lı yılların başlarındaki Hastarla kamulaştırılmaları sırasında bir tarlanın yarı hissesi, bedeli ödenmesine rağmen Belediye adına tapuda kayıtlı değildi. Zamanın Belediye Başkanı olarak 1974 yılında , 40 küsur yıl önceki kamulaştırma sırasında yapılan hukuki hataları belirleyerek, tarlanın tamamı için, Belediye adına tapu belgesi alınmıştı. ([6])

Mahkeme kararıyla kazanılan bu Belediye arsası üzerinde, merhum Erdoğan CAYMAZ'ın, 1984 - 1989 yılları arasındaki Belediye Başkanlığı döneminde, kendisinden önce, Belediye kaynaklarıyla başlatılan ve çok katlı iş hanı biçiminde projelendirilen inşaat devam ettirilmiştir. Ardından 1989 yılında göreve gelen yeni Belediye Başkanı Mustafa EREN bu binayı, kaba inşaatı genel olarak bitmiş durumda bulmuştur.

Bunların yanı sıra, bilinmesi gereken çok önemli başka gerçekler ise, şunlardır: Safranbolu'ya bir yüksek öğretim kurumu açılmasının fikir babası 1990'lı yılların başında Safranbolu Kaymakamı olan (ileriki yıllarda Bartın, Zonguldak ve Denizli Valisi) Yavuz ERKMEN'dir. Bu fikrin kabul ve benimsenmesini sağlayan zamanın ÖSYM Başkanı, değerli hemşehrimiz Dr. Fethi TOKER ve uygulayıcısı da zamanın Belediye Başkanı Mustafa EREN'dir.

Böylesine önemli bir girişimin, olumlu bir biçimde gerçekleşmesinin tüm onuru onlarındır. Bunu kendi kişisel görgü ve bilgime dayanarak söylüyo-

([6]) Kızıltan ULUKAVAK, Safranbolu'da Bir Zaman, Bir Başkan…(1974-1980) Safranbolu Belediyesi yayını 2. basım, sayfa: 323-332

rum. 1990 yılıydı; Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Hukuk Danışmanı görevindeydim. Zamanın Safranbolu Kaymakamı Yavuz ERKMEN aradı, Safranbolu'ya bir Meslek Yüksek Okulu açmayı düşündüklerini ve bu amaçla Belediye Başkanı Mustafa EREN'le birlikte, ÖSYM Başkanı Dr.Fethi TOKER hemşehrimizden randevu alınmasına yardımcı olmamı rica etti.

Kendisini aradığımda Sayın TOKER, iki gün sonrasına randevu verdi. Kaymakam ile Belediye Başkanı belirlenen gün Ankara'ya geldiler, birlikte Dr.Fethi TOKER'e gittik. Kendisine Safranbolu'dan gelen her iki konuğu tanıtıp, yerimize oturur oturmaz, Sayın TOKER'in bana dönerek, *"Kızıltan, ben bugüne kadar memleketime bir hizmette bulunamamaktan dolayı üzüntü duyuyordum; şimdi böyle bir fırsat yakalayabilecek olmanın sevinci içindeyim*" demesini hiç unutamam.

O sırada Safranbolu, Zonguldak'a bağlıydı. Karaelmas Üniversitesi (halen Bülent Ecevit Üniversitesi) henüz kurulmadığından, Zonguldak'ta sadece Hacettepe Üniversitesi'ne bağlı Mühendislik Fakültesi vardı. Üniversitenin Rektörü de, ünlü Prof. Dr. Yüksel BOZER'di. Bu nedenlerle Safranbolu'da Meslek Yüksek Okulu açılmasına ilişkin istemi karşılamak da, öncelikle Hacettepe Üniversitesi Rektörü Sayın BOZER'in yetkisinde bulunuyordu.

Dr. Fethi TOKER

Dr. Fethi TOKER kısa bir süre sonra, yüksek öğretimle ilgili bir toplantı nedeniyle Kıbrıs'ta Rektör BOZER ile beraber olacağını ve Safranbolu'ya Meslek Yüksek Okulu açılması konusunu, orada kendisiyle baş başa kaldıkları bir sırada anlatmasının uygun olacağını bildirdi.

Nitekim, Kıbrıs'taki birlikteliklerinde olumlu bir ön görüşme gerçekleşmiş olmalı ki, uzun bir süre geçmedi; Dr. Fethi TOKER, Hacettepe Üniversitesi Rektörü Prof.Dr. Yüksel BOZER ile aralarında YÖK Üyesi Prof.Dr.Turgut AKINTÜRK'ün de bulunduğu yetkilileri, bir kış günü Safranbolu'ya getirdi. Ben de çağrıldım. Konukları, Kaymakam Yavuz ERKMEN ile Belediye Başkanı Mustafa EREN, T.Turing Kurumu Havuzlu Asmazlar Konağı'nda ağırladılar. Akşam yemeğinde hep Safranbolu'dan söz edildi.

Sayın BOZER, okul için bir bina gösterilmez ve o bina uygun koşullarda donatılmazsa okul açılamayacağını söyledi. Ertesi gün, Belediye Başkanı Mustafa EREN'in gösterdiği, Belediye'ye ait kaba inşaatı bitmiş bugünkü Meslek Yüksek Okulu binası, camları takılmak, noksanlıkları tamamen giderilmek kaydıyla Rektör BOZER tarafından uygun görüldü.

Belediye Başkanı Mustafa EREN, binayı kullanılabilir hale getirme taahhüdünde bulundu. Halkın da yoğun ilgisiyle taahhüdünü yerine getirdi ve okul, restorasyon ve turizm bölümleriyle 1992 yılında öğrenime açıldı. Belediye Başkanı Mehmet CEYLAN döneminde ise, okul binası, o günün para de-

ğeriyle bir trilyon lira; günümüzdekine göre bir milyon lira dolaylarında, yüksek bir bedelle Karaelmas Üniversitesi'nce satın alındı. Bu alım satım, Belediye'nin bütçe açıklarının kapatılmasında önemli bir yarar sağladı. Tüm bunlar, 1970'lerde kazanılan bir hukuk savaşının Safranbolu'daki olumlu sonuçlarıydı.

Dava konusu arsaya yapılan bu bina, 1990'larda Safranbolu Meslek Yüksek Okulu oldu

Bu arada bir anımı da paylaşayım: Karabük İlinde yüksek öğrenim alanındaki atılımların gerçekleştirilmesi amacıyla, YÖK yetkilileri ile Karabük İli temsilcileri, 30.01.2002 akşamı, Sayın Fethi TOKER'in kurumsal değil, kişisel davetlisi olarak ÖSYM kafeteryasında bir araya geldiler. Toplantıya YÖK Başkanı Prof.Dr.Kemal GÜRÜZ ile iki Başkan Vekili ve dört üye, Karaelmas Üniversitesi Rektörü, Karabük Valisi Nafiz KAYALI, Safranbolu Kaymakamı Celal ULUSOY ile Karabük Belediye Başkanı Enver TÜMEN, Safranbolu Belediye Başkanı Mehmet CEYLAN, Kardemir Yönetim Kurulu Başkanı Şinasi ALTINER, Karabük sivil toplum örgütlerinin temsilcileri ile ben de katıldım.

Vali Nafiz KAYALI, Karabük ve ilçelerinde yüksek öğrenim kurumları açılma istemini dile getiren güzel bir konuşma yaptı. YÖK *(Yüksek Öğretim Kurumu*) Başkanı ise, her İl'e üniversite açmanın öğretim üyesi bulamamaktan kaynaklanan nedenlerle olanaksız bulunduğunu, Karabük'e bir Meslek Yüksek Okulu açılabileceğini, Safranbolu'ya ise bir Güzel Sanatlar Fakültesi'nin yakışacağını, Boyabatlı bir dedenin torunu olarak Kastamonu ve Safranbolu'nun ulusal kültürümüzdeki yerini iyi bildiğini söyledi. Kadehini de, Safranbolu Güzel Sanatlar Fakültesi şerefine kaldırdı.

YÖK Başkanı Sayın Kemal GÜRÜZ'ün toplantının sonunda, ÖSYM Başkanı hemşehrimiz Sayın Dr. Fethi TOKER'den; "*Fethi Ağabey'"* diye söz etmesi ve ÖSYM'ye ahlaki değerleri yerleştirmesi nedeniyle övgülerini dile getirmesi, bir Safranbolulu olarak göğsümü kabarttı. İftihar ettim.

►SAFRANBOLU'DAKİ FAKÜLTE, FETHİ TOKER ADINI TAŞIYOR

Sayın Kemal GÜRÜZ'ün, Fethi TOKER'le ilgili değerlendirmeleri sözde kalmadı. Safranbolu'ya Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi açıldı ve fakülteye Fethi TOKER adı verildi. Bu vefa örneği, sadece TOKER ailesi için değil, tüm Safranbolulular için de büyük bir onurdur. Fakülte, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'ne bağlı olarak, eski hastane binasında, sadece Mimarlık bölü-

müne öğrenci kabul ederek 2003-2004 öğretim yılında, öğrenime başladı. Daha sonra, 29.05.2007 tarihli 26536 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan, 5662 sayılı yasayla, "*Karabük Üniversitesi"* kurulduğunda, Safranbolu Fethi Toker Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi de, bu üniversiteye bağlandı.

Eski Hastane binası, ilerleyen yıllarda Fakültede, hem bölüm sayısının ve hem de her yıl alınan öğrenci sayısının arttırılması sonucu yeterli olamadı. Fakülte, önce Milli Eğitim Bakanlığı ile yapılan protokol gereği 10 yıllığına, İMKB tarafından yaptırılan Göztepe'deki Safranbolu Güzel Sanatlar Lisesi'nin bir bölümüne yerleşti. Daha sonra Safranbolu'da bulunması yasa gereği olmasına karşın Karabük'e, üniversite kampüsüne taşındı.

Çok sonraları açılan Turizm Fakültesi de, Güzel Sanatlar Fakültesi'nin çıkartıldığı eski hastane binasına yerleştirildi. Bu her iki fakülteyi aynı çatı altında toplamak düşünüldü. Büyük bir bina inşası uygun bulundu. İnşaat büyük ölçüde tamamlandığında, 2015-2016 öğretim yılına, bu yeni binada başlandı.

Sayın Fethi TOKER, adını taşıyan Fakülteyi yeni binasında ziyaretinde; Fakülte Dekanı Prof.Dr. Hasan GÖKKAYA, konuklar, öğretim üyeleri ve öğrencilerle birlikte (06.10.2016)

Türkiye'deki tüm fakültelerin, öğrenim için gerekli mekanlarına sahip, yetkin bir öğretim kadrosuyla, niceliği değil, niteliği ön planda tutan birer öğretim kurumu olmaları, tüm yurttaşlar gibi, Safranbolulların da ortak dileğidir.

Bu arada, hiç kuşkusuz, çağdaş eğitim ve özellikle pozitif bilimler öğretimi alanında toplum olarak hiçbir özveriden kaçınılmamalıdır. Aşağıdaki Çin atasözü de hiçbir zaman göz ardı edilmemelidir.

Zaman ufkunuz bir yıl ise pirinç, on yıl ise ağaç, yüz yıl ise insan yetiştirin. (Çin Atasözü)